

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové, soudce Ivo Pospíšila a Michala Bobka v právní věci žalobce: **V. N. V.**, zastoupený advokátem Mgr. Petrem Šupalem, LL.M., se sídlem Koperníkova 4, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 5. 2024, č. j. OAM-246/BA-BA07-HA15-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 9. 2024, č. j. 62 Az 24/2024 - 36,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.
- IV.** Zástupci žalobce Mgr. Petru Šupalovi, LL.M, advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 10 488 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce dne 17. 2. 2024 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Uvedl, že je svobodný, bezdětný a z Vietnamu odcestoval v červenci 2019 do Ruska, kde měl turistické vízum. V Rusku pobýval asi 5 měsíců, pak odjel na Ukrajinu, kde pobýval asi 4 měsíce. Odsud šel společně s dalším člověkem pěšky do České republiky, cesta trvala téměř 5 měsíců. O mezinárodní ochranu požádal, protože si půjčil peníze ve Vietnamu od soukromé společnosti a nyní se obává lidí z této společnosti. Ve vlasti neměl žádné potíže při odjezdu, neměl potíže ani s bezpečnostními složkami a státními orgány, rovněž neměl žádné potíže kvůli své rase, národnosti, náboženství, pohlaví, příslušnosti k sociální skupině či politickému přesvědčení. V ČR chce legálně žít a pracovat, aby mohl zaplatit své dluhy.

[2] Žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 5. 2024, č. j. OAM-246/BA-BA07-HA15-2024 (dále též „napadené rozhodnutí“), neudělil mezinárodní ochrany žalobci dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále též „zákon o azylu“).

[3] Proti tomuto závěru žalobce brojil žalobou ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji shora označeným rozsudkem zamítl. Soud shledal, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu soud považoval za zcela dostatečné a přiměřené. Soud rovněž odkázal na relevantní judikaturu kasačního soudu týkající se situace dlužníků ve Vietnamu.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost.

[5] Namítl, že soud při přezkumu jeho žádosti o mezinárodní ochranu nesplnil požadavek na důsledné posouzení skutkového stavu a právního posouzení věci; převzal totiž závěry správního orgánu bez hlubší analýzy jeho individuálního příběhu. Napadený rozsudek tak označil za nepřezkoumatelný, neboť se soud dle něj nedostatečně zabýval uplatněnými námitkami a jeho argumentace je toliko „paušalizující“ a obecná. Argumentaci soudu považuje stěžovatel za nedostatečnou a opomíjející jeho žalobní argumentaci, kupříkladu zpochybnění jednotlivých podkladů žalovaného a závěru o situaci dlužníků v zemi původu.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření setrval na důvodnosti a správnosti své argumentace uvedené v napadeném rozhodnutí, které ostatně přitakal i krajský soud v napadeném rozsudku; navrhl proto odmítnutí podané kasační stížnosti jako nepřijatelné, případně zamítnutí jako nedůvodné.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Kasační stížnost je přípustná a byla podána v zákonné lhůtě. Jedná se však o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, a v souladu s § 104a odst. 1 s. ř. s. je proto nejprve nutné posoudit, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou.

[8] Institut nepřijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního kasační soud podrobně vyložil v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž vymezil podmínky, za kterých je kasační stížnost přijatelná. O přijatelnou kasační stížnost se dle citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: 1. kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; 2. kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; 3. kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturu odklon; 4. pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[9] Kasační stížnost je **nepřijatelná**.

[10] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností rozsudku krajského soudu. Shledal přitom, že napadený rozsudek splňuje kritéria přezkoumatelnosti (viz např. rozsudky ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, či ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017 - 38). Z jeho odůvodnění je zjevné, že soud rozhodnutí žalovaného přezkoumal a že se žalobními námitkami zabýval. Z rozsudku jsou patrné úvahy, z nichž

pokračování

soud vycházel, a je seznatelné, z jakých důvodů soud ke svým závěrům dospěl. Kasační soud přitom neshledal, že by krajský soud převzal jenom závěry žalovaného, aniž by věc sám řádně posoudil.

[11] Nepřezkoumatelnost nelze vnímat jako subjektivní představu o tom, jak měl krajský soud o podané žalobě rozhodnout. Jde o objektivní překážku, která by Nejvyššímu správnímu soudu bránila závěry krajského soudu řádně přezkoumat. Tuto překážku Nejvyšší správní soud neshledal. Krajský soud jasně a srozumitelně odkázal jak na relevantní právní úpravu, tak související judikaturu správních soudů, ze které řádně citoval a která bezesbýtku dopadá na žalobní argumentaci stěžovatele.

[12] Kasační soud se opakovaně situací vietnamských dlužníků žádajících o azyl zabýval (srov. usnesení ze dne 6. 1. 2022, č. j. 5 Azs 61/2020 - 30, nebo ze dne 25. 9. 2023, č. j. 5 Azs 99/2023 - 31, či ze dne 19. 10. 2023, č. j. 10 Azs 219/2023 - 32 a další). Dospěl přitom k závěru, že ve Vietnamu jsou reálně zajištěny mechanismy účinné ochrany například u policie či jiného státního orgánu a že vietnamská legislativa postihuje případy lichvy. V této věci je klíčové, že stěžovatel žádné konkrétní obavy ve své žádosti neuvedl, ani svůj azylový příběh nevymezil způsobem, který by byl odlišný od případů judikaturou již řešených.

[13] S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud uzavírá, že krajský soud věc posoudil zcela v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů a nedopustil se ani jiného hrubého pochybení. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 větou první ve spojení s § 120 s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, č. 4170/2021 Sb. NSS, část III. 4.). Stěžovatel v tomto řízení úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů. Procesně úspěšnému žalovanému v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti.

[15] Ustanovený zástupce učinil v řízení před Nejvyšším správním soudem dva úkony právní služby, jimiž jsou: a) převzetí věci vč. přípravy zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění do 31. 12. 2024 (dále též „advokátní tarif“) a b) vyhotovení písemného podání – doplnění kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za jeden úkon právní služby zástupci stěžovatele náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 advokátního tarifu], a dále 2 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celkem tedy 6 800 Kč. Zástupce stěžovatele dále požadoval o přiznání náhrady nákladů spojených s cestou z Ostravy do Brna a zpět (celkem 332 km) za účelem nahlížení do spisu, k němuž došlo dle obsahu spisu dne 5. 12. 2024. K tomu doložil zástupce stěžovatele velký technický průkaz vozidla, jímž mělo dojít k uskutečnění cesty. Cestu absolvoval automobilem Volkswagen Passat s kombinovanou spotřebou 8,9 litru na 100 km. Průměrná cena za 1 l tohoto paliva dle § 4 písm. c) vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 398/2023 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad pro rok 2024, činí částku 38,20 Kč. Sazba základní náhrady na 1 km jízdy dle téže vyhlášky je 5,60 Kč. Souhrnná náhrada nákladů za cestu tedy činí 2 987,93 Kč. Ustanovený zástupce současně požádal o přiznání nákladů za promeškaný čas. Podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu činí náhrada za promeškaný čas 100 Kč za každou i jen započatou půlhodinu. Soud proto zástupci stěžovatele přiznal (v souladu s jeho návrhem) náhradu za promeškaný čas

ve výši 700 Kč (sedm započatých půlhodin). Celkem tedy odměna ustanoveného zástupce činí po zaokrouhlení 10 488 Kč. Tato částka mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. ledna 2025

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu